

-Grzech

Wszechświaty obrębem się
stały wobec ziemi umarły tam zaznał
ukojenia wszechmogący altruista
on patrzył na ziemię zmarłą jak w obłokach cmentarzy
krainą ukojenia oceanem nastał archanioł wierzyciel nieba on
na ziemi spisał dekret tajemnicę wyklętych
księga ostatnią kartę ludzkości otwarła
kule armatnie czarne jak oczy szatana łzę czerwoną na czole boga wytarły ludzkość ku boju wobec niego
jak człowiek człowiekowi wrogiem
diabeł w głębinie serca śmiertelnika kusił
on jednak wybaczył wierząc w słowa liturgii
jam patrzył i wspominał dzieje historii
jak piekło z kamienia powstało i w niebo spojrzało
widzę piramidę słów chwalebnych które stały się czaszą
niewiernych bliskich i dalekich przecież jestem kaleki
w tej chwili pacierze omawiam ku krwawych ran boga i diabła
myślę jestem bóstwem niewiernym
jednak człowiekiem wyklętym
on parzy na mnie ja widzę granicę umysłu jego
on słowa milczące poprzez oko jak wąż w sklepieniu ziemi
przejawia niby jadem grzechem pierworodnym unizony jesteś wszyscy krainą boleści
a oni są jednostką aniołów niebieskich

oni ci którzy zmarli za słowa księgi jak wojny obłąkanych

wszystkich pierwotnych ludzi którzy w codzienności

wieku ulegli

ulegli temu któremu słowa z gęby wyjęli płonąc w zamian niczym pycha w sumieniu ziemi.

Kraków 2021r.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Gred, dodano 16.04.2021 07:29

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.